

برترین نوع انتظار ظهور امام عصر (عج)

انتظار، امید می‌آورد و امید به آینده روشن، سبب حرکت و نشاط و پویایی می‌شود. امید به تحقق ارزش‌ها سبب تقویت روحیه صالحان می‌شود و بسیج عمومی به سوی رفع ظلم و فساد را اعلام می‌دارد.

انتظار، امید می‌آورد و امید به آینده روشن، سبب حرکت و نشاط و پویایی می‌شود. امید به تحقق ارزش‌ها سبب تقویت روحیه صالحان می‌شود و بسیج عمومی به سوی رفع ظلم و فساد را اعلام می‌دارد.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: «چند خصوصیت در عقیده مهدویت هست که این خصوصیات برای هر ملتی، به منزله خون در کالبد و در حکم روح در جسم است. یکی، امید است.»

از همین رو «در دعای آل یس می خوانیم « السلام علیک ایها المقدم المأمول »

سلام بر یگانه پیشوای آرزو شده ؛ پیشوایی که کانون همه ی امیدهای بشریت است.»

«امید انسان را در نیل به نجات، رهایی، نیرومندی و توانگری قادر خواهد ساخت. چنین انتظاری، همان «انتظار پویا» و برترین نوع انتظار است.»

«انتظار، امید می‌آورد و امید به آینده روشن، سبب حرکت و نشاط و پویایی می‌گردد. امید به تحقق ارزش‌ها سبب تقویت روحیه صالحان می‌گردد و بسیج عمومی به سوی رفع ظلم و فساد را اعلام می‌دارد. امید به موعود جهانی و انقلاب ارزشی او، هرگونه سستی، افسردگی، سکوت و سکون را از افراد برمی‌دارد و اقدام و عمل و تحرک را به جای آن می‌نشانند.

«اعتقاد به مهدویت و به وجود مقدس مهدی موعود ارواحنفا، امید را در دلها زنده می‌کند. هیچ وقت انسانی که معتقد به این اصل است، ناامید نمی‌شود. چرا؟ چون می‌داند یک پایان روشن حتمی وجود دارد؛ برو برگرد ندارد. سعی می‌کند که خودش را به آن برساند.

به رغم این انگاره روشن، ، دو نوع برداشت متفاوت و جدا از هم از «انتظار» صورت گرفته است:

۱ . انتظاری که سازنده، نگه‌دارنده، تعهدآور، نیروآفرین و تحرک‌بخش است؛ به گونه‌ای که می‌تواند نوعی عبادت و حق‌پرستی شمرده شود.

۲ . انتظاری که سستی، بی‌تفاوتی و تحمل اسارت و سلطه از نشانه‌های بی‌نشان آن است.

یک. انتظار منفی و ویرانگر

در این نگرش، انتظار، عامل رکود و عقب‌ماندگی است و منتظران از هر تلاش و کوشش اصلاحی دست می‌شویند و در برابر زور و فشار و ظلم و فساد راه خاموشی و سکوت در پیش می‌گیرند. حتی به این باور می‌رسند که می‌بایست به گسترش جور و فساد کمک کنند و یا نسبت به آن بی‌تفاوت باشند تا گیتی پر از ستم و تباهی گردد و ظهور مهدی موعود نزدیک شود. چنین اندیشه‌ای باعث انزوا و دوری از عرصه سیاست می‌شد و گاهی ابزار دست حکومت‌های جور برای انحراف اذهان و سوء استفاده از افکار مهدی‌باوری بوده است!

به نظر شهید مطهری؛ انتظار ویرانگر، برداشت قشری از مهدویت و قیام مهدی موعود است؛ به طوری که برخی گمان می‌کند قیام حضرت مهدی (عج) ، صرفاً ماهیت انفجاری دارد و تنها به دنبال گسترش و رواج ظلم، تبعیض و تباهی‌ها شکل می‌گیرد .

دو. انتظار مثبت و سازنده

بر این اساس، انتظار همه‌گاه جنبش‌آفرین، سرچشمه قیام و مقاومت و ایثار و حرکت می‌باشد و حالت فرسایشی و سست‌کنندگی ندارد؛ زیرا منتظر می‌تواند با تلاش و زمینه‌سازی خود، فرج و گشایش را نزدیک کند و امکانات و بسترهای

فرهنگی، نظامی، سیاسی و اجتماعی آن را فراهم سازد. نقطه شکوفایی و اوج این تفکر (انتظار مثبت)، در عصر پیروزی انقلاب اسلامی ایران نمودار گشت؛ و دوران تاریک و پر از ظلم و فساد رژیم پهلوی را از صفحه تاریخ محو کرد. آگاهی فزون‌تر علما و عموم شیعیان، زمینه را برای ظهور و بروز آثار و پیام‌های اصلی انتظار فراهم ساخت و آن عبارت بود از: عدم پذیرش نظام فاسد حکومتی، عدم تحمل ظلم و ستم فراوان و دین‌سنیزی آشکار و تشکیل حکومت دینی در راستای تعمیق‌بخشی به اندیشه مهدویت.

پس «انتظار ظهور مهدی موعود» منشأ خمودگی و رکود جوامع اسلامی نیست و عدم تحقق آن تا امروز، موجب دلسردی و یأس نمی‌شود؛ زیرا در روایات متعددی بیان شده است که دوران غیبت، دوره امتحان و آزمایش مردم است.

باید تلاش کرد تا با تقویت باورها و اعتقادات در مقابل سختی‌های زمان غیبت، مقاومت کرد و در عین حال، خود را برای ظهور و شرکت در قیام امام مهدی (عج) آماده ساخت.

البته آثار انتظار منحصر در بعد «سیاسی» نیست؛ بلکه انتظار و مهدی‌باوری، زوایا و ابعاد مختلفی دارد. از جمله:

۱. بعد توحید؛ انتظار در ماهیت خود، انسان منتظر را متوجه خدای جهان می‌کند. توجه به خدا و طلب فرج از درگاه او، از مهم‌ترین اصول «مهدی‌باوری» است.

۲. بعد نبوت؛ منتظران چشم به راه کسی هستند که در او، صفات و آثار پیامبر گرد آمده است. هرکس دوست دارد، آدم، نوح، ابراهیم، موسی، عیسی و محمد را ببیند، می‌تواند چهره آنان را در مهدی (عج) ببیند. او می‌آید تا آرمان پیامبران را تحقق بخشد و دین خدایی را بگستراند و ندای توحید را به همه عالم برساند.

۳. بعد قرآنی؛ مهدی (عج)، زنده‌کننده همه احکام قرآن است. انسان منتظر همواره این آرمان را در دل زنده می‌دارد که روزی با ظهور آن حضرت، قرآن و آموزه‌های آن در سراسر جهان حاکمیت یابد و برنامه زندگی گردد.

۴. بعد امامت؛ مهدی، وصی صدیقین و خاتم ائمه طاهرین است. امامان پیشین یکایک او را یاد کرده‌اند. او فرزند و یادگار و ادامه‌دهنده راه آنان است.

مهدی، مظهر قائم امامت است و انتظار ظهور او، بزرگ‌ترین تأکید بر اصل امامت و رهبری است.

۵. بعد عدل؛ انتظار مهدی، انتظار ظهور عدل است. او جهان آکنده از بیداد را، از داد پر می‌سازد و عدل خدایی را در همه جا و همه سو سرایت می‌دهد.

۶. بعد معاد؛ در امر انتظار، اصل اعتقادی بسیار مهم «معاد» و بازگشت مسئولانه به نزد خداوند، همواره حضور دارد. . . مهدی به هنگام ظهور، ستمگران را کیفر می‌دهد و ظالمان را به سزای اعمال خود می‌رساند و مؤمنان را عزیز می‌دارد. به هنگام ظهور او، گروهی از پاکان و پلیدان به جهان بازمی‌گردند (و پلیدان کیفر و مجازات می‌بینند). از علایم حتمی فرارسیدن رستاخیز، ظهور مهدی است، تا او نیاید، عمر جهان به سر نمی‌رسد و قیامت برپا نمی‌گردد.

۷. بعد دانش و خردورزی؛ مهم‌تر از همه، توجه ویژه منتظران به علم و دانایی است؛ به طوری که در پرتو ظهور حضرت، عقل و خرد جامعه بشریت کامل می‌گردد و زمینه‌های رشد، توسعه و سعادت در تمام زمینه‌های علمی، معنوی، صنعتی و آبادانی فراهم می‌شود.»

«اگر اندیشه کسی این باشد که هیچ تلاشی برای اصلاح امور ثمر ندارد و به نتیجه نمی‌رسد، انگیزه‌ای برای مبارزه با طاغیان و مقاومت در برابر دشواری‌ها نخواهد داشت. اما اگر کسی به آینده امیدوار باشد و بداند که دیر یا زود حکومت زمین به صالحان خواهد رسید، امور جامعه اصلاح خواهد شد، حق به صاحبانش خواهد رسید، ظلم، ستم و بیداد رخت برخواهد بست و . . . برای رسیدن به چنان جامعه‌ای نه تنها خودسازی خواهد کرد بلکه تلاش می‌کند تا با دگرسازی زمینه تشکیل آن دولت کریمه را فراهم آورد.

از این جهت منتظر واقعی مصلح جهان نه تنها خودش صالح است بلکه در حد توان خود مصلح نیز خواهد بود. او همواره در دعا با اقتدا به مولای خود می‌گوید: خدایا! ما خواهان دولت کریمه‌ای هستیم که در آن اسلام و مسلمین، عزیز شوند و نفاق و منافقین ذلیل و خوار گردند و ما در آن دولت از داعیان به طاعت تو و راهبران به راه تو باشیم:

«اللهم إنا نرغب إليك في دولة كريمة تعزّ بها الإسلام و أهله و تذلّ بها النفاق و أهله و تجعلنا فيها من الدعاة إلى طاعتك و القادة إلى سبيلك»